

Dr. Kolláth György alkotmányjogász
c. egyetemi docens
1122 Budapest, Városmajor utca 43.
www.kollathgyorgy.hu, T: 4570639

Halász Géza: No megállj csak! karikatúra show Publio Kiadó 2016.

Ajánlás

Nincs az a pénz, amiért hajlandó volnék Halász Géza barátom No megállj csak! című könyvét hót' komolyan bemutatni és ajánlani. Gézával mi már 50 évvel ezelőtt is, a szolnoki Versegly Gimnáziumban Lujza néni osztályfőnök és a vegyes osztály hülyéskedő rémei voltunk. A karikatúrista, digitális montázs-mester keze-munkáját tréfás szemléltetéssel bocsátom útjára. Egy karikatúrista mesternek eltűnt a felesége, a rendőrség személykörözést kíván kiadni, felszólítja a férjet, hogy adjon személyleírást. 2 perc alatt, epébe mártott tollal elkészíti a mester a kívánt bizarr műalkotást, de vonakodik a zsaruknak odaadni. Mi a probléma?– türelmetlenkedik a rendőr. –Annyi, hogy maga esküdjön meg, ha véletlenül mégis előkerül a némbor, neki ezt akkor se mutatja meg!

Géza könyvével nem ez a helyzet. Esterházy Péter idézhető: egy bizonyos szint felett nem megyünk egy bizonyos szint alá. Ehelyütt is pont ez van, ez kívánatos. Lesz, aki nem érti az efféle nívós szellemességet, esetleg érti, de nem szereti a karikírozást, vagy talán nincs bebútorozva a képi műveltségből, avagy rest 2 másodpercnyi gondolkodásnál többet rászanni a műalkotás befogadására. 2 uszkve 5 százalék ne kínozza magát szellemi, illetve szellemes munícióval; a többi ellenben Ahá!-effektussal derülhet a megfejtés öröme révén és nyomán. Nálam ez utóbbi jött be.

Képekről prózában értekezni esetlen vállalkozás, rajzos módszerhez meg inkompetens volnék. Piszok nehéz értelmezni a paradoxont: gógyis rajz, montázs mást és mást indíthat el a művelt publikumban. Amit nálam a kitűnő kötet kiváltott: elkezdtem magam is „fejben” össze alig(ha) komponálható dolgokat illeszteni; csigaházat csigalépcsővel, kacsalábon forgó kacsát, vámpírt fogszabályzóval, vízálló törülközőt, felfújható céltáblát, fekete-fehér szivárványt, a halált motoros fűnyíró kaszával, folyócskát, csak egyetlen parttal, anonim végrendeletet – és így tovább. Meglehet, hogy mindezeket már eleve én is Gézától loptam, vagy ő inspirált minderre. Önfejlesztő agytorna is lehet Géza képes előjátéka.

Jó 130 oldalnyi képet jelenít meg a könyv. Kockázat, de bejött, hogy nincs a képekhez szájba rágó cím, magyarázat, eligazítás. Megáll a saját lábán a mű; ismerjük ennek a tréfás hivatkozását a közéletből. Nem csodálkoznék azon, ha ki-ki más és más rajzot, montázst találna a legjobbnak, telitalálatnak. Hadd emeljek ki hármat. 1) A címlapot, mely az univerzum forgását modellezi, csakhogy úgy, ahogy az ujjá köré csavarná az egész világot az öntelt politikus. Neki szól tán a jelzés: No, megállj csak! Érted, (te)érted szól a mester, még időben. 2) Zseniális az emberi agyat egy száguldó (?) teknősbéka képébe montírozó rajz is; talán a gondolkodva haladás intése lehet(ne) ez. Ránk fér. 3) Hogy-hogy nem a választásom a 68. oldalon lévő képre esett még. Nekem, egykori futballkapusnak a páncéling hibás védést jelentett (kipattant a labda); ráadásul a talpig vasba öltözött vitéz sokra menne a fésűvel. De vajon nem éppen efféle bornírtság, üres látszat, kamu kísérlet képezi le közéletünket? Netán tarvágásra volna szükség, meg nyílt sisakra és sportszerű bajvívásra – már ha kell egyáltalán s folyton ö(kö)lre menni?!

Innentől az interpretációt folytassa talán az olvasó: megéri, megérti, örömét leli benne.

Gratulálok Halász Gézának a remek kis gyűjteményéhez, és ajánlom bátran a kötetét a humorra éhes olvasóknak. Neki pedig azt javaslom, hogy a bennünket körülvevő abszurdításokat ezután is éles szemmel és finom gúnnyal tűzze a tollára; muníció kiapadhatatlanul jön hozzá.

Slussznak nem jut eszembe nagy záró gondolat, újra kezdtem nézni hát a képeket. Feltűnt több halas alkotás. Nocsak: közismert, hogy a halak nem látják a vizet. De mi őket igen. A No megállj csak! arra is példa, hogy a karikatúra show értő szemlélője biztosan a táplálkozási lánc boldogabbik, emberszabású részén érezheti magát – jól - szórakozva. Tessék tenni egy próbát!

Budapest, 2016. november 22. Ajánlja: Kolláth György